

Nerazzurri byli ochotni otevřít pokladnu dokořán a na Old Trafford poslat 74 milionů eur, o takřka třicet milionů víc, než byla doposud největší transferová suma klubu. Tu dali přesně o dvacet let dříve za Christiana Vieriho, z něhož se stala klubová legenda.

Srovnání s Vierim docela sedělo, ale Rom měl v hlavě jiného šutéra, který v dresu Internazionale zářil přede dvěma dekádami. Brazilský střelec Ronaldo, Romelův velký vzor, jehož dlouholeté střelecké rekordy měl v následujících měsících atakovat. A leckdy úspěšně.

V Interu si prostě všechno sedlo. Manažer Conte preferoval svoje oblíbené rozestavení 3-5-2 a ke stávajícímu útočníkovi Lautaru Martínezovi přivedl dokonalého parťáka Romela. Jeden malý, druhý vysoký, oba skvělí do rychlého fotbalu, který italský trenér vždyckyrazil.

Ačkoliv byl Lukaku zvyklý být, ať už v klubu nebo v reprezentaci, na hrotu osamocený, na taktiku se dvěma útočníky přešel extrémně rychle. S Lautarem fungovala chemie doslova od prvního okamžiku.

Důkazem byl hned první soutěžní zápas Serie A, ve kterém Inter narazil na Lecce a rozdrtil ho v poměru 4:0. Rom zapsal při debutu přesnou trefu, když vyraže-

nou přízemní Lautarovu bombu duchapřítomně poslal za brankářova záda. Ve čtvrtém klubu po sobě se zapsal mezi střelce hned v úvodním soutěžním zápase: ve West Bromu, Evertonu, Manchesteru United i Interu.

A protože mu taktika i spoluhráči sedli, fanoušci byli mnohem příjemnější než na severu Anglie a dostával privilegium zahrávat penalty, dál střílel góly jak na běžícím páse. Po 11 kolech italské ligy měl na kontě fantastických devět gólů, to se ve vousaté – více než stoleté – historii Internazionale povedlo jenom jednomu frajerovi, kterého Rom dorovnal. Ronaldovi.

A protože Lukaku nezvolnil ani později během sezony, zakončil ji s celkovým součtem 34 gólů. Tolik jich dal za jediný ročník v Interu už jenom jeden útočník. Můžete hádat, kdo to byl.

Inter vůbec zažíval vynikající ročník, v Serii A prohrál nejméně zápasů ze všech, pouze čtyři. Dvakrát z toho bohužel s velkým rivalem z Juventusu a v tabulce za ním zaostal o jediný bodík. Nebralo se to ovšem nikterak tragicky, protože Stará dáma měla ten rok neskutečně nabitý kádr kolem Cristiana RONALDA, HIGUAÍNA, DYBALY, RAMSEYHO nebo BONUCCIHO a titul v Serii A vyhrála podeváté po sobě.